

همیات منالذله

دین و فطرت و عالم باهم هماهنگ و در یک راستا هستند. یعنی اگر دست به جهاد زدیم از جمله جهاد اکبر، بدانیم که باید نه فقط خود را با اسلام هماهنگ کنیم بلکه دوروبرمان را نیز اسلامی کنیم؛ از هر چه غیر اسلام است، از هر چه که رنگ خدا ندارد، پر میز کنیم. این که فقط بگوییم «دلت پاک باشد، بی خیال!» برای اسلامی است که فقط مختص درون مان باشد و فقط با درون و روح مان تطبیق داشته باشد، نه برای اسلام نابی که هم برای درون و هم بیرون مان است؛ نه برای اسلامی که حواسش هم به شر شیاطین باطنی و درونی ماست و هم شیاطین بیرونی.

به همین خاطر است حضرت اباعبدالله بر خورد با این شیاطین مستکبر بیرونی را این گونه مطرح می کند: این حرام زادگان مرا به ذلت دعوت می کنند، ولی «همیات منالذله»؛ محال است من به این شیاطین دست صلح و آشتی دراز کنم؛ محال است در مقابل هر گونه تهدید و تحریم با ارزش ترین چیز که آب است دست صلح و آشتی بدهم؛ محال است...

این ها هر موقع برای شان فراهم شود به حرم امن ما حمله می کنند و ما را غارت می کنند و همه جا را به آتش می کشند و به شیر خوار و بزرگ ما رحم نمی کنند...

